

Alperes és ellenérdekű fél: DB Vertrieb GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a fogyasztók jogairól szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 6. pontját, hogy az olyan szerződésekre is kiterjed, amelyek a kereskedőt nem közvetlenül kötelezik a szolgáltatásnyújtásra, hanem a fogyasztó arra szerez jogot, hogy a jövőbeni szolgáltatásmegrendelés esetén árengedményt kapjon?

Amennyiben az első kérdésre igenlő választ kell adni:

- 2) Úgy kell-e értelmezni a fogyasztók jogairól szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (3) bekezdése k) pontjának „személyszállítási szolgáltatás tárgyú szerződésekre” vonatkozó kivételi szabályát, hogy az olyan tényállásokra is kiterjed, amelyekben a fogyasztó ellenszolgáltatásként nem közvetlenül személyszállítási szolgáltatásban részesül, hanem arra szerez jogot, hogy a jövőben megkötendő szállítási szerződések esetén árengedményt kapjon?

⁽¹⁾ A fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2011. L 304., 64. o.).

A Centrale Raad van Beroep (Hollandia) által 2018. szeptember 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AFMB Ltd és társai kontra Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(C-610/18. sz. ügy)

(2018/C 455/31)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Centrale Raad van Beroep

Az alapeljárás felei

Felperesek: AFMB Ltd és társai

Alperes: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A. Úgy kell-e értelmezni az 1408/71/EGK rendelet⁽¹⁾ 14. cikke 2. pontjának a) alpontját, hogy olyan körülmények között, mint amilyenek az alapügyben szerepelnek, a munkavállalóként foglalkoztatott nemzetközi tehergépkocsi vezető
- a) azon fuvarozási vállalkozás utazó személyzete tagjának tekintendő, amely őt felvette, amelynek ténylegesen határozatlan ideig korlátlanul rendelkezésére áll, amely vele szemben a tényleges utasítási jogot gyakorolja, és amelynek ténylegesen viselnie kell a bérköltségeket, vagy
- b) azon vállalkozás utazó személyzete tagjának tekintendő, amely formálisan munkaszerződést kötött vele, és amely részére az a) pontban említett fuvarozási vállalkozással kötött megállapodás alapján díjazást fizetett, és ezzel kapcsolatban az e vállalkozás székhelye szerinti tagállamban, nem pedig az a) pontban említett fuvarozási vállalkozás székhelye szerinti tagállamban fizetett járulékokat, vagy
- c) egyaránt tekintendő az a) pontban említett és a b) pontban említett vállalkozás utazó személyzete tagjának?

- B. Úgy kell-e értelmezni a 883/2004/EK rendelet ⁽²⁾ 13. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy olyan körülmények között, mint amilyenek az alapügyben szerepelnek, a munkavállalóként foglalkoztatott nemzetközi tehergépkocsi-vezető munkáltatójának
- a) azon fuvarozási vállalkozás tekintendő, amely az érintettet felvette, amelynek az érintett ténylegesen határozatlan ideig korlátlanul rendelkezésére áll, amely az érintettel szemben a tényleges utasítási jogot gyakorolja, és amelynek ténylegesen viselnie kell a bérköltségeket, vagy
- b) azon vállalkozás tekintendő, amely formálisan munkaszerződést kötött a tehergépkocsi-vezetővel, és amely részére az a) pontban említett fuvarozási vállalkozással kötött megállapodás alapján díjazást fizetett, és ezzel kapcsolatban az e vállalkozás székhelye szerinti tagállamban, nem pedig az a) pontban említett fuvarozási vállalkozás székhelye szerinti tagállamban fizetett járulékokat, vagy
- c) egyaránt tekintendő az a) pontban említett és a b) pontban említett vállalkozás?
- 2) Ha olyan körülmények között, mint amilyenek az alapügyben szerepelnek, az első kérdés A. pontjának b) alpontjában és az első kérdés B. pontjának b) alpontjában említett vállalkozást kell munkáltatónak tekinteni:

Az alapügyekben egészben vagy részben megfelelően alkalmazandók-e az 1408/71/EGK rendelet 14. cikke 2. pontja a) alpontjának és a 883/2004/EK rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából azok a különleges feltételek, amelyek mellett a munkaerő kölcsönzők és egyéb olyan munkáltatók, mint a közvetítők, az 1408/71/EGK rendelet 14. cikke 1. pontjának a) alpontjában és a 883/2004/EK rendelet 12. cikkében szabályozott, a foglalkoztatás szerinti állam elve alóli kivételekre hivatkozhatnak?

- 3) Ha olyan körülmények között, mint az alapügyekben szereplő körülmények, az első kérdés A. pontjának b) alpontjában és az első kérdés B. pontjának b) alpontjában említett vállalkozást kell munkáltatónak tekinteni, a második kérdésre pedig nemleges választ kell adni:

Az Unió és/vagy az EFTA jogával való visszaélésnek tekintendő helyzetet képeznek-e a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemben ismertetett tények és körülmények? Amennyiben igen, milyen következménnyel jár ez?

- ⁽¹⁾ A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet (HL 1971. L 149, 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. O.).
- ⁽²⁾ A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.).

A Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Spanyolország) által 2018. október 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Az adósok kontra Globalcaja S. A.

(C-617/18. sz. ügy)

(2018/C 455/32)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de Primera Instancia de Albacete

Az alapeljárás felei

Felperesek: Az adósok

Alperes: Globalcaja S. A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 93/13 irányelv ⁽¹⁾ 6. cikkének (1) bekezdése szerinti „nem jelent kötelezettséget a fogyasztóra nézve” szövegrész joghatása kizárja-e annak lehetőségét, hogy a hitelező és a fogyasztó magánjogi megállapodás keretében mérsékelhessék az olyan kikötést, amely nem felel meg a 4. cikk (2) bekezdése szerinti világos és érthető megfogalmazás követelményének, akár az említett kikötés összegének csökkentésével, akár a fogyasztó számára kevésbé hátrányos, más kikötéssel való felváltásával?